

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mráky a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobců: **a) M. P., b) J. P.**, zastoupených advokátem JUDr. Petrem Procházkou, náměstí Svobody 12, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, Malinovského náměstí 3, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) CETIN, a. s.**, Českomoravská 19, Praha 9, **II) EG.D Holding, a. s.** (dříve EG.D, a. s.), Lidická 36, Brno, proti rozhodnutí ze dne 28. 2. 2022, čj. MMB/0114385/2022, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2024, čj. 30 A 47/2022-56,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků ani osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Každému ze žalobců **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do rukou jejich advokáta JUDr. Petra Procházky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Úřad městské části Brno-Líšeň v srpnu 2021 na základě žádosti společnosti CETIN [osoby zúčastněné na řízení 1)] povolil změnu v užívání stavby základnové stanice radiotelefonní sítě. Změna spočívala v prodloužení doby trvání této dočasné stavby, a to do konce roku 2024 (předtím byla doba trvání stanovena do konce roku 2019).

[2] Žalobci – vlastníci jednoho ze sousedních pozemků – se proti povolení odvolali u Magistrátu města Brna. Ten ale jejich odvolání zamítl. Následnou žalobu pak Krajský soud v Brně také zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu se žalobci (*stěžovatelé*) brání kasační stížností. Ta je však nepřípustná.

[4] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne, že aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaně zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána.

[5] Krajský soud ve svém rozsudku dospěl k závěru, že stavba nemusela být po uplynutí stanovené doby užívání nutně odstraněna. Po zahájení řízení o odstranění stavby má vlastník možnost požádat o *změnu v užívání dočasné stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání* (§ 129 odst. 6 stavebního zákona – č. 183/2006 Sb.). Podmínkou pro prodloužení doby trvání dočasné stavby není podat žádost před uplynutím dříve stanovené doby. Rozhodnutí stavebního úřadu tedy nebylo nezákonné proto, že společnost CETIN podala žádost až v březnu 2021. I kdyby stavbu tehdy už užívala neoprávněně, nemá to žádný vliv na posouzení podmínek pro prodloužení doby užívání; případný přestupek společnosti se v tomto řízení neřešil a řešit neměl. Námitku podjatosti stavebního úřadu opírali stěžovatelé jen o dílčí formální pochybení (zčásti se ani nejednalo o pochybení) a nesměřovali ji vůči konkrétním úředním osobám. Ostatní žalobní námitky byly podle krajského soudu příliš obecné, takže nesplňovaly nároky na řádně uplatněné žalobní body.

[6] Stěžovatelé tvrdí, že napadený rozsudek zčásti nevystihuje podstatu jejich žalobních námitek. Odkazují přitom na bod 25, ve kterém se krajský soud odmítl zabývat jejich obecnými námitkami, zvláště pak námitkou, že žádost společnosti CETIN nebyla ve veřejném zájmu. Krajský soud zdůraznil, že *veřejný zájem* je pojem zahrnující celou paletu hodnot a zájmů chráněných veřejným právem. Stěžovatelé však nijak nekonkretizovali, jaký konkrétní veřejný zájem byl prodloužením doby trvání dočasné stavby nezákonně dotčen. Kdyby za ně krajský soud jejich kusé úvahy domýšlel, přestal by plnit roli soudu a stal by se advokátem jedné ze stran.

[7] Proti závěru krajského soudu, že jejich námitka (*podle níž byla doba trvání dočasné stavby prodloužena v rozporu s veřejným zájmem*) nebyla řádně uplatněným žalobním bodem, se stěžovatelé nijak nevymezují. Odmítl-li se přitom krajský soud touto námitkou zabývat se zdůvodněním, že je příliš obecná, měli by se stěžovatelé v kasační stížnosti snažit NSS přesvědčit buď o tom, že námitka byla dostatečně konkrétní (a tedy že šlo o řádně uplatněný žalobní bod), nebo že se krajský soud měl námitkou zabývat navzdory tomu, že byla tak obecná.

[8] O nic z toho se však stěžovatelé nesnaží. V kasační stížnosti jen uvádějí, že na své námitce trvají. Dále tvrdí (stejně jako v žalobě), že zájmy sporných stran by měly být poměřovány a rozhodnutí by tyto zájmy mělo proporcionálně odrážet. V tomto případě podle nich není žádný ospravedlnitelný důvod, aby rozhodnutí správního orgánu mělo protekční povahu. Zbytek kasační stížnosti tvoří obecné úvahy o tom, že veřejný zájem mají správní orgány zjišťovat v každém jednotlivém případě na základě poměrování nejrozumnějších zájmů (nelze jej obecně stanovit zákonem), a popis jednotlivých kroků, ze kterých sestává test proporcionality. Tato pasáž přitom nepřináší žádné vlastní úvahy autora kasační stížnosti. Jde ve skutečnosti o koláž výňatků z akademického článku (Helena Petrův: *Ústavněprávní aspekty posuzování existence veřejného zájmu*. Acta Universitatis Carolinae Iuridica 2010, č. 2, str. 97–107), převzatých bez jakékoli citace a včetně původních překlepů.

pokračování

[9] Ve svém podání nazvaném jako *kasační stížnost* tedy stěžovatelé ani částečně nezpochybňují závěry krajského soudu. Taková kasační stížnost je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá *jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103*. Soud v takové situaci ani nemá stěžovatele vyzývat, aby kasační stížnost doplnili. Ta už totiž nějaká tvrzení obsahuje, byť neodpovídají důvodům uvedeným v § 103 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, bod 13).

[10] Soud proto kasační stížnost odmítl. V takové situaci nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Ani osoby zúčastněné na řízení nemají v této věci na náhradu nákladů řízení právo.

[11] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí navrhovateli zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Soud proto vrátil stěžovatelům soudní poplatky.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 30. května 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu